

[Knud Bro.]

mit parti fortsat er tilhænger af princippet — som vi var, da loven blev vedtaget — om lige og direkte valg, ikke mindst af hensyn til at sikre mindretallet. Vi er tilhængere af, at alene den ansvarlige, valgte, har ansvaret for den periode, hvori valget gælder. Vi kan ikke acceptere, at interesseorganisationer, de være sig nok så legale, skal kunne bestemme, hvornår man skal kunne bruge sit mandat i et offentligt organ, og hvornår dette udelukkes ved en replacering med en suppleant. Vi kan ikke acceptere, at et valgt medlem ikke i en forhandling kan give bindende tilsagn inden for den periode, valget strækker sig over, fordi vedkommendes valg kan anfægtes ved krav om omvalg. Jeg vil gerne sige dette så enkelt i denne diskussion og i tinget i dag: jeg ville ikke selv være medlem af dette ting på sådanne betingelser, og jeg tror ikke, det ville gavne den enkeltes frihed eller den enkeltes ansvarlighed, om ikke der var klare garantier mod pression og mod stemninger. Demokrati kan ikke trives i æteren, det kan kun trives i praksis, hvis det værnes af en ukrænkelig ret til, at de valgte kan handle frit. Man har så til gengæld ingen selvfølgelig ret til at blive genvalgt.

På denne baggrund vil jeg sige, at det lovforslag, vi behandler i dag fra hr. Morten Lange og hr. Orla Møller, løser ingen af de problemer, vi står over for, og jeg skal derfor på mit partis vegne afvise det.

Merete Bjørn Hanssen: Det kan næppe komme overraskende for forslagsstillerne, at heller ikke mit parti kan medvirke til at gennemføre den foreslåede ændring af loven om universiteternes styrelse.

Jeg vil i og for sig gerne anerkende den gode mening med forslaget, som hr. Orla Møller har gjort sig så stor umage for at demonstrere i indledningen af sin tale her i dag. Jeg tror, at hensigten oprigtigt er at skabe mulighed for fred og forsoning, men jeg er nødt til alligevel at sige, at forslaget er uantageligt både i sit realindhold og i sin udformning.

Forslagsstillerne kender udmærket folketingets stilling til de principper, som i styrelseslovens §§ 6-8 er nedfældet for de studerendes andel i ledelsen af de statsinstitutioner, som de danske universiteter nu har

været siden den 1. september. Forslagsstillerne kender disse principper, men de er ikke enige i, at de studerende efter disse principper for ét år ad gangen gennem direkte valg udpeger deres ansvarlige i universiteternes styrende organer, altså til et konsistorium, fakultets- og fagråd, i et antal, der svarer til en tredjedel af den samlede kollektive ledelse. Som sagt kender forslagsstillerne principperne, er ikke enige i dem, men, siger hr. Morten Lange i sin fremsættelsestale, der tilsigtes dog med forslaget ingen ændring i disse principper.

Skulle man være meget venlig, kunne man derefter opfatte forslaget som en dispensationsordning, men også det er uantageligt for mit parti. Lovens § 17, stk. 4, bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte de nærmere overgangsregler i forbindelse med lovens ikrafttræden. Disse regler er der den 13. august i år udsendt bekendtgørelse om af undervisningsministeriet. Med § 17, stk. 4, er der altså skabt lovhjemmel for, at de styrelsesorganer, der pr. 1. september eksisterede på universiteterne, kan fungere videre, indtil de nye er valgt i overensstemmelse, selvfølgelig, med lovens krav.

Nu taler forslagsstillerne i bemærkningerne til deres lovforslag om noget, som de kalder overgangsperioden, hvor de vil skabe lovhjemmel for, at der kan udpeges studentrepræsentanter, som det hedder „uden strengt hensyn til de i loven fastlagte principper.“ Der skal, hedder det i selve forslaget, af ministeren kunne fastsættes særlige regler for udpegning af de i §§ 6-8 anførte studentrepræsentanter efter forhandling med universiteternes rektorer og studenterråd.

Jeg vil gerne spørge SF og socialdemokratiet, hvad det er for en lovgivningsmæssig glidebane, de her under pres fra studenterrådet ved Københavns universitet og hr. Camre, der jo heller ikke har forstået loven, bevæger sig ud på. Forslagsstillerne vil ikke ændre lovens hovedprincip, selv om de er uenige i det, men de vil skabe lovhjemmel for, at ministeren kan administrere i strid med lovens principper. Det forekommer mig at være en hidtil uset måde at ville skabe fred på, fred på universiteterne og fred i egne partikamre, at man altså opfordrer folketinget til at sige, at dets egne love ikke